

Til Française-doctoren!

M. H! Man maa med Føje undres over, at de har villet offentlig kurere for den nævnte Feber og siden De ikke forstaaer andre af de saakaldte kloge Folks Konster, fortjener De Dem vel neppe andet end Navnet Doctor Hjelpeløs, uagtet De egentlig ikke kan gjøre for, at de Syge ikke ville modtage den foreskrevne Medicin. Men det Honorarium som Byen fortæller er Dem tilbudet, bør De ikke tage imod. — Hvad fortæller da Byen? — „At en Person har paa et halv offentligt Stæd fremstillet sig for Dem, foregivet, at han for 12 eller 13 af hans Compot — skal vel være Complot? — var bemyndiget til at erklære, hvortunde De har overvældet Dem med Grovheder, at De ikke kan skrive andet end Grovheder, at de, alle haandfaste Karle over 30 Aar, havde givet hinanden Haand paa, at ville banke Deres Pukkel, o. s. v.“ Er dette sandt? Og hvad svarede De? Var det mere end 5 kyndige Ord, var det for meget. Vi ville se hvorfor.

Mod Françaisen selv har De jo ingen Grovheder sagt, ja ei engang talet ilde om den, thi De har jo selv førend 1790 lært denne Dansemaade af en rejsende Hamborgerkjøbmand, og erklæret den langt smukkere end den evindelige Et og det Samme, den kedsommelige Ecoisaise, og mindre usædelig end den saaridt misbrugte, skjønt ikke offentlig upaaankede Vals. Ikke har De talet mod Dans i Almindelighed; thi de har jo selv fra Deres 18de Aar været lidenskabelig for Dans, siden stedse taget Deel deri, ja i en Alder af 54 Aar danset i Familieliekreds indtil den lyse Morgen, Aar 1823, og det uden at faae Nej af en af de Damer, der nu lære Française. — De har heller ikke talet noget Ord om nogen enkelt Person, end sige mod nogen Congregation, der med eller uden Politiets Vidende eller Tilladelse udgjør en Dansklub med eller uden Thee, Punsch og Tobak eller nogen Kjøbenhavnsk Dansebod o. d., om endog saadan Congregation hvis Fruentimmerne ikke besidde Dannelsen nok til at holde sig derfra, let kan udarte til at blive af samme Natur, som hiin famøse Inclinationsklub. Ikke mod Dans, som Forlystelse, er talet, men mod det at Forlystelse bliver Hovedmaal for fornuftige Mennesker er ivret eller satiriseret. Ikke er der talet om eller peget paa Folk, der vil have slidt Hælvten af deres Livs Sko, Barndommens, Ungdommens og endeel af

Til Française-doctoren!

M.H.! Man må med Føje undres over, at De har villet offentligt kurere for den nævnte Feber og siden De ikke forstaaer andre af de såkaldte kloge Folks Konster, fortjener De Dem vel neppe andet end Navnet Doktor Hjelpeløs, uagtet De egentlig ikke kan gøre for, at de Syge ikke ville modtage den foreskrevne Medicin. Men det Honorarium som Byen fortæller er Dem tilbudet, bør De ikke tage imod. — Hvad fortæller da Byen? — ”At en Person har på et halvt offentligt Stæd fremstillet sig for Dem, foregivet, at han for 12 eller 13 af hans Compot — skal vel være Complot? — var bemyndiget til at erklære, hvortunde De har overvældet Dem med grovheder, at De ikke kan skrive andet end Grovheder, at De alle håndfaste Karle over 30 år, havde givet hinanden hånd på, at ville banke Deres pukkel o.s.v.” Er dette sandt? Og hvad svarede De? Var det mere end 5 kyndige Ord, var det for meget. Vi ville se hvorfor.

Mod Françaisen selv har De jo ingen Grovheder sagt, ja ei engang talet ilde om den, thi De har jo selv førend 1790 lært denne Dansemaade af en rejsende Hamborgerkjøbmand, og erklæret den langt smukkere end den evindelige Et og det Samme, den kedsommelige Ecoisaise, og mindre usædelig end den saaridt misbrugte, skjønt ikke offentlig upaaankede Vals. Ikke har De talet mod Dans i Almindelighed; thi De har jo selv fra Deres 18de Aar været lidenskabelig for Dans, siden stedse taget Deel deri, ja i en Alder af 54 Aar danset i Familieliekreds indtil den lyse Morgen, Aar 1823, og de uden at faae Nej af en af de Damer, der nu lære Française. — De har heller ikke talet noget Ord om nogen enkelt Person, end sige mod nogen Congregation, der med eller uden Politiets Vidende eller Tilladelse udgjør en Dansklub med eller uden Thee, Punsch og Tobak eller nogen Kjøbenhavnsk Dansebod o.d., om endog saadan Kongregation hvis Fruentimmerne ikke besidde Dannelsen nok til at holde sig derfra, let kan udarte til at blive af samme Natur, som hiin famøse Inklinationsklub. Ikke mod Dans, som Forlystelse, er talet, men mod det at Forlystelse bliver Hovedmaal for fornuftige Mennesker er ivret eller satiriseret. Ikke er der talet om eller peget på Folk, der vil have slidt Hælvten af deres Livs Sko, Barndommens, Ungdommens og endeel af

"Den Cimbriske lagttager" - Løverdagen den 5te December, 1829.

Manddommens, og endnu gaae i Dandseskole, som Aarhuusavis mælder; ikke heller om den Gravitet Alderen bør have noget af, hvilket for en vis Stand især er nødvendigt ifølge hvad en Professor for 40 Aar siden har lært. De kan opfordre Enhver, der forstaaer at læse rigtigt i en Bog, til at godtgjøre, om nogen Grovhed findes i det Skrevne.

Har De f. E. sendt et Bud efter Attisk Salt eller Peber, og dette Bud ei kunde blive expederet, fordi Boddrengene skændtes om Française, den ene vidste bedre end den anden; har De maattet give Deres Pige Afsked, fordi hun uden Tilladelse søgte det lide Kjøbenhavn for efter Løfte at være med at danse Française, hvorfra hun ei kunde udeblive, om hun saa skulde miste sin Tjeneste; har De hørt Damer i Selskab i fulde 5 Timer ikke tale om andet end de deilige Françaiser; har De erfaret, at en Dame beklagede sin haarde Skjæbne ei at kunne indlemmes i Françaiseklubben, eller at hun ei nu kunde profitere af Française, fordi hendes Fader eller Moder just havde faldt paa at dø, hvilket de da endelig kunde gjort paa en bekvemmere Tid; eller en som slog op med sin flittige, stræbsomme og stikkelige Kjæreste fordi han ei vilde lære Française og ei betale for hende; saa kan vel et Ord taales at siges om Yderligheden og i rette Tid, og med Grund kan det antages, at Française snart ogsaa indføres blandt den Klasse, der salter Sild, da Gadedrenge staae og danse den paa Gaderne. Og fortjener ikke sliq Forlystelseshigen, der tiltager sig Caracteer af Manie, ligesaamegen Omtale, som Comedie eller Rollefeberen, der nu desværre har efterladt sig Spor af Apathi eller Antipathi, over hvilken Tilstand Husarme sukke og almeennyttige Indretningers Bestyrere med Feie beklage sig?
P. D. Faber,

* * * * *

Synderligt nok er det, at en af de ivrigste Françaisemagere ogsaa var den ivrigste til at udpibe Vaudevillen Fikst du Pæren Zacharias, hvori Slutningsdansen just var en Française.

Manddommens, og endnu gaae i Dandseskole, som Aarhuusavis mælder; ikke hellere om den Gravitet Alderen bør have noget af, hvilket for en vis Stand især er nødvendigt ifølge hvad en Professor for 40 Aar siden har lært. De kan opfordre Enhver, der forstaaer at læse rigtigt i en Bog, til at godtgjøre, om nogen Grovhed findes i det Skrevne.

Har De f. E. sendt et Bud efter Attisk Salt eller Peber og dette Bud ei kunde blive expederet fordi Boddrengene skændtes om Française, den ene vidste bedre end den anden; har De måttet give Deres Pige Afsked, fordi hun uden Tilladelse søgte det lide Kjøbenhavn for efter Løfte at være med at danse Française, hvorfra hun ej kunde udeblive, om hun så skulde miste sin Tjeneste; har De hørt Damer i Selskab i fulde 5 Timer ikke tale om andet end de deilige Françaiser; har De erfaret, at en Dame beklagede sin haarde Skjæbne ei at kunne indlemmes i Françaiseklubben, eller at hun ei nu kunde profitere af Française, fordi hendes Fader eller Moder just havde faldt på at dø, hvilket de da endelig kunde gjøre på en bekvemmere Tid; eller en som slog op med sin flittige, stræbsomme og skikkelige Kjæreste, fordi han ei vilde lære Française og ei betale for hende; saa kan vel et Ord taales at siges om Yderligheden og i rette Tid, og med Grund kan det antages, at Française snart ogsaa indføres blandt den Klasse, der salter sild, da Gadedrenge staae og danse den paa Gaderne. Og fortjener ikke sliq Forlystelseshigen, der tiltager sig Caracteer af Manie, ligesaamegen Omtale, som Comedie eller Rollefeberen, der nu desværre har efterladt sig Spor af Apathi eller Antipathi, over hvilken Tilstand Husarme sukke og almeennyttige Indretningers Bestyrere med Føie beklage sig?
P. D. Faber.

* * * * *

Synderligt nok er det, at en af de ivrigste Françaisemagere ogsaa var den ivrigste til at udpibe Vaudevillen Fikst du Pæren Zacharias, hvori Slutningsdansen just var en Française.